

ПРОГРЕС І КАЛІГРАФІЯ

Я аж із того покоління,
Яке чорнильниці носило,
Писало старанно, з сопінням,
Та так, що пера аж скрипіли.

Найкраще клякси нам вдавались,
За них, підкреслених червоним,
Від мами дома діставалось,
Аж сльози капали солоні.

У зошитах за дві копійки
Такі етюди виникали –
Шедеври під косу́ лінійку,
Що вже нічим не витирались.

Як народився ще й лівшею,
П'ятірки, брате, не побачиш,
Не вдасться подружитись з нею –
Спіткатимуть одні невдачі.

Отак й мені "поталанило",
Піднесла доленька гримасу,
Навчався важко, через силу,
Чекаючи слушного часу.

Ідуть роки й десятиліття,

Старе у нове переходить...
Отак і ми за пів століття
Старіючи, виходим з моди.

Тепер чорнильниці забулись
І ручок з перами не видно,
Старі часи давно минулись...
І каліграфія, безслідно.

Виходим з моди, чи втрачаєм?
Мабуть, як чесним бути, друге,
Коли вже пізно - нарікаєм,
Та потім знову йдемо по колу.

Дата написання вірша: 2023-10-02